

вдосконалення алгоритму проведення таких практикумів. Сьогодні теоретична підготовка повинна перетинатися з неодноразовими у навчальному році виїзними практиками та охоплювати різні періоди навчального року.

Список використаних джерел

1. Лунячек В. Е., Борисенко К. Б. Компетентнісна модель майбутнього вчителя географії як інструмент професійної підготовки в класичному університеті. *Нова педагогічна думка*. 2018. № 3(95). URL: https://www.researchgate.net/publication/330779331_Kompetentnisna_model_majbutnogo_vcitela_geografii_ak_instrument_profesijnoi_pidgotovki_v_klasicnomu_universiteti_VELunacek_KVBorisenko_Nova_pedagogicna_dumka_-_2018_-_No3_95_-_S99-110
2. Теорія і практика підготовки майбутніх учителів до педагогічної дії: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю / за ред. І. А. Зязюна, О. А. Дубасенюк. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/42971168.pdf>

Гернажа К. Р., здобувач вищої освіти,
Одеський національний університет ім. І. І. Мечникова,
Україна.
Науковий керівник – Прокоф'єва Л. Б. канд. пед. наук, доц.
Одеський національний університет ім. І. І. Мечникова,
Україна

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ГЕОГРАФІЇ

В Україні на початку XXI століття освітній процес зазнав великих змін. Навчальні заклади XXI століття обумовлюють необхідність докорінного переосмислення освітніх завдань, актуалізації змісту навчання, створення проєктно-життєвого простору, технологій становлення індивідуальності особистості, спрямованих на розвиток конкурентоспроможного, компетентного фахівця, що творчо підходить до вирішення професійних проблем.

Аналіз науково-методичної літератури показує, що проблемою впровадження сучасних освітніх технологій у географічну освіту прямо чи опосередковано займалися географи М. М. Баранський, Л. М. Булава, В. М. Блазун, Л. М. Даченко, О. О. Жемеров, В. П. Корнєєв, І. П. Моїсєєва, Т. Г. Назаренко, О. М. Топузов, Б. О. Чернов, І. М. Шоробура та інші.

У перекладі з грецької «технологія» означає «сукупність способів переробки матеріалів, виготовлення виробів і процеси, що супроводять ці види

робіт». Термін «технологія» складається з двох слів – «техно» і «логія». «Техно» означає «майстерність», а «логія» – «вчення», «слово». Отже, виходячи з цього, «технологія – це вчення про майстерність» [1].

У методиці викладання географії накопичено значний досвід застосування технологій навчання. На думку професора О. О. Жемерова, серед них найбільш дієвими при викладанні географії є такі технології навчання: технологія проблемного навчання, ігрові технології, групові технології, інтерактивні технології [2].

Технологія проблемного навчання. В основі технології проблемного навчання лежить упровадження методу проблемного викладення навчального матеріалу, частково пошукового та дослідницького методів. Особливістю цієї технології є обов'язкове застосування пізнавальних завдань, пов'язаних зі здогадкою, дивом, непорозумінням, тобто порушенням відомих студентам причинно-наслідкових зв'язків з метою формування нових знань. Висунення проблемних завдань та їх розв'язання націлені на формування не лише системи нових знань та вмінь, а й пізнавального інтересу; моделювання розумових процесів та пошуку шляхів розкриття сутності нових понять. Ця технологія передбачає створення проблемної ситуації, допомогу студентам у її виділенні, прийнятті проблемного завдання та спільного його розв'язання.

Ігрові технології. У практиці використання сучасних технологій навчання у підготовці майбутніх учителів географії поширена ігрова технологія. Географічні ігри постають як засіб спонукання та стимулювання студентів до навчальної діяльності при вивченні географії. Крім того, вони є дієвим засобом формування інтелектуальних умінь. Інтерес до ігор навчального характеру (дидактичних ігор), що вимагають напруження мислення, проявляється не завжди і не в усіх студентів одразу. Тому пропонувати такі ігри варто поступово, позаяк природа гри має такий характер, що за відсутності симпатії до неї вона перестане бути грою. Географічна дидактична гра надає навчальній діяльності студентів пізнавального характеру і висуває перед її учасниками певні вимоги щодо географічних знань [3].

Групова технологія навчання передбачає організацію навчального процесу при вивченні географії, за якої навчання здійснюється у процесі спілкування між студентами (взаємонавчання) у групах при вивченні різних тем. Група може складатися з двох і більше студентів, може бути однорідною або різнорідною за певними ознаками, може бути постійною і мобільною. Групові форми навчання дають змогу диференціювати та індивідуалізувати процес навчання. Формують внутрішню мотивацію до активного сприйняття, засвоєння та передачі інформації. Сприяють формуванню комунікативних якостей студентів, активізують розумову діяльність [3].

Інтерактивні технології. Навчання відбувається шляхом взаємодії усіх учасників навчально-виховного процесу. Інтерактивне навчання найбільше відповідає особистісно-орієнтованому підходу до навчання географії. Моделюються реальні життєві ситуації, пропонуються проблеми для спільного розв'язання, застосовуються рольові ігри. Використання інтерактивних технологій не є самоціллю. Вони виступають засобами створення атмосфери доброзичливості й порозуміння, зняття почуття страху, зробити студента розкутим, навіюють впевненість у своїх силах, налаштовують на успіх, виявлення здібностей до творчості [3].

Отже, розвиток творчого потенціалу особистості, формування у студентів-майбутніх учителів географії досвіду творчої діяльності є найважливішим завданням вищої педагогічної освіти. Застосування нових технологій навчання дають змогу найповніше реалізувати в навчальному процесі індивідуальні особливості студентів, розвивають їхнє креативне мислення, сприяють тому, що особистість стає більш розкутою в науковому плані, більш сміливою, творчою, успішною. Методи, стратегії, форми та прийоми інтерактивного навчання дуже різноманітні. Викладач виступає як організатор і консультант, забезпечує рівноправне (а не авторитарне) партнерство у розвитку особистості, створює умови для розумової і дієвої праці, обов'язково створює ситуацію успіху для кожного студента, сприяє прийняттю рішень і плекає розвиток відповідальності за кінцевий результат роботи.

Список використаних джерел

1. Жемеров О. О., Блазун В. М. Сучасні технології навчання географії України: метод. посіб. для студ.-географів ВНЗ. Харків: ХНУ ім. В. Н. Каразіна, 2014. 32 с.
2. Назаренко Т. Г. Теоретичні основи теорії навчання. *Географія та економіка в сучасній школі*. 2013. № 2. С. 31–33.
3. Янчук Н. Г. Сучасні ефективні освітні технології в роботі вчителя географії. *Таврійський вісник освіти*. 2016. № 2 (54).

Дмітренко Н. Є., канд. пед. наук, доц.,
Вінницький державний педагогічний університет
імені Михайла Коцюбинського,
Україна

АВТОНОМНА НАВЧАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ СТУДЕНТА З ОВОЛОДІННЯ ІНОЗЕМНОЮ МОВОЮ

Зарубіжні дослідники у своїх працях із навчальної автономії роблять спроби охарактеризувати «автономного студента». Наприклад, М. Брін і С. Манн